

Ved 3die Behandling erklærede Starcke, at han stemte imod Lovforslaget, da han ikke har kunnet føle sig »overbevist om, at der foreligger en saadan Tilstand, at den retfærdiggør at give en Lov tilbagevirkende Kraft og derved gribe ind i bestaaende, kontraktretlige Forhold af forskellig Art.« Kierkegaard udtalte, at han af de samme Grunde stemte mod Lovforslaget. Dette vedtoges med 64 St. mod 4.

Efter en 1ste Behandling i *Landstinget*, under hvilken Landbrugsministeren bebudede at ville stille Ændringsforslag angaaende forskellige Punkter, bl. a. om, at Ordene i Folketingets Lovforslags Hovedbestemmelse: »det paagældende Steds Kapitelstakster« ændres til »de tilsvarende Gennemsnitspriser,« henvistes Sagen til et Udvalg. Den af dette Udvalg afgivne Betænkning indeholder følgende Udtalelse af et Mindretal (Godskesen, Oluf Jensen, Nordby, Olufsen, Piper, Rottbøll og Tvede).

Mindretallet mener, at de nævnte Bestemmelser gør Indgreb i Afgiftsnydernes lovlige Rettigheder paa en Maade, som er i Strid med Grundlovens § 82. Dette gælder — ogsaa for saa vidt Lovforslaget sigter paa Fremtiden — med Hensyn til Forpagningsafgifter og andre Ydelser, der er hjemlede ved private Kontraktforhold. Naar Parterne har vedtaget, at de paagældende Ydelser skal erlægges efter Kapitelstakst, kan der nemlig ikke være Tvivl om, at Kapitelstaksten er valgt som en praktisk og let tilgængelig Maalestok for Værdien af Korn af Aarets Høst. Hvis derfor Staten vil paatvinge Parterne et andet Begreb om Kapitelstakst, vil dette være et klart Indgreb i bestaaende Rettigheder. — Under alle Omstændigheder kommer Lovforslaget — og det saavel for offentligretlige som for privatretlige Ydelsers Vedkommende — i Strid med Grundlovens § 82, for saa vidt som Bestemmelserne ogsaa skal finde Anvendelse paa Afgifterne for det alt forløbne Aar, 1914, Retten til de paagældende Afgiftsydelser vil i Almindelighed være endeligt erhvervet med Udgangen af 1914, og Kapitelstaksten, hvorefter Afgiftsydelserne beregnes, er overensstemmende med Loven af de dertil beskikkede Myndigheder fastsat senest den 2. Februar 1915. Mindretallet kan ikke anerkende nogen Ret for Regeringen til at ophæve eller suspendere den saaledes lovlig fastsatte Kapitelstakst*). Efter at Kapitelstaksten en Gang er sat, har vedkommende Afgifts-

*) Ministeriet havde suspenderet de af Stiftsøvrighederne den 2. Februar for 1914 satte Kapitelstakster.